

## **Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia**

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta  
Complectens Quæstiones, Qvæ Dispvtatæ Dicvntvr, & Quæstiones  
Quodlibetales, siue Placitorum eiusdem S. Thomæ

**Thomas <von Aquin, Heiliger>**

**Venetiis, 1593**

22 Vtrum aliquo modo corpus gloriosum possit esse simul in eodem loco.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72780](#)

QVODLIBET. II. ART. I.

ARTICVLVS XXII.

*Verum aliquo modo corpus gloriosum possit esse simul  
in eodem loco cum alio corpore.*

**A**D SECUNDVM sic proceditur. Videtur, q̄ cor  
pus gloriosum nullo modo possit esse simul  
cum alio corpore in eodem loco. Sicut enim se ha  
bet corpus vnum ad vnum locum, ita duo corpo  
ra ad duo loca, ergo cōmutatim, sicut vnum cor  
pus ad duo loca, ita duo corpora ad vnum locū :  
sed vnum corpus nullo modo potest esse in du  
bus locis, ergo nec duo corpora in uno loco.

**P**rat. Si duo corpora sint in uno loco, sumuntur  
duo puncta in duabus extremitatibus loci, sequit  
ergo quod inter ista duo puncta, erant duas lineas  
rectas duorum corporum in eodem loco existen  
ti, q̄ est impossibile, ergo impossibile est duo cor  
pora esse in eodem loco.

**S**ED CONTRA est, q̄ Christus intravit ad discipu  
los ianuis clausis, vt hētūr Io. 20, quod esse nō po  
test, nisi corpus eius simul cum corpore portatum  
fuerit, & in eodem loco, potest ergo corp⁹ glorio  
sum cum alio corpore esse in eodem loco.

**R**ESPON. Dicendum, q̄ sicut iam dicitum est,  
duo corpora esse in eodem loco prohibetur ex di  
mentionibus, quia materia corporalis ē in dimen  
sione diuiditur, dimensiones autem distinguunt  
ē in situum. Deus autem qui est omnium ē pri  
ma, potest conservare effectus in esse sine causis p  
ximis: vnde sicut conservat in sacramento altaris  
accidentia sine subiecto, ita potest conservare di  
stinctionem materiæ corporalis, & dimensionum  
in ea absque diuersitate situs. Miraculose ergo si  
ri potest, quod duo corpora sint in eodem loco:  
vnde corpori Christi attribuitur a sanctis, quod exi  
xit per claustrum virginis vterū, & quod intra  
uit ianuis clausis per virtutē diuinam. Et similiiter  
dico quod corpus gloriosum, quod erit configura  
tum corpori claritatis Christi, poterit esse cum  
alio corpore in eodem loco non pp aliquam virtu  
tem creatam inditā, sed sola diuina virtute assistē  
te, & hoc operante, sicut corpus Petri sua vmbra fa  
nabat infirmos, sed diuina virtute assistente mira  
cula faciente.

**A**D PRIMVM ergo dicendum, quod d proportion  
ne commutata sicut et utendum. Sicut se hēt primū  
ad fīm, ut duo ad tria, ita se habet tertium ad quartū,  
ergo commutatim, sicut se habet primū &  
fīm ad quartū, ita tria ad sextū, & fīm hoc ratio  
sic deberet procedere. Sicut se habet vnum corpus  
ad unum locū, ita duo corpora ad duo loca, ergo  
sicut vnum ad duo corpora, ita vnum locus ad duo  
loca, & sic non sequitur, q̄ si vnum corpus non po  
test esse in duabus locis, q̄ duo corpora non po  
sint esse in uno loco. Vnum, n. corpus esse localiter  
in duabus locis implicat contradictionem, quia  
de ratione loci est, q̄ sit terminus locati, terminus  
autem est extra quem nihil est rei, vnde nihil loca  
ti potest esse in loco exteriori: quod si ponatur ef  
fe in duabus locis, sequitur q̄ si sit extra suum locū,  
& ita sequitur quod sit locatum & non locatum:  
nec est instantia de corpore Christi, quia nō est in  
sacramento altaris locatus, sed per cōuersationem.

**A**D II. dicendum, quod duas lineas rectas mathe  
maticas esse intra duo puncta, est impossibile, quia  
in eis nulla alia d distinctionis p̄ intel̄ligi, nisi ex  
situ: sed duas lineas naturales esse intra duo puncta  
est impossibile quidē q̄ naturā, sed possibile q̄ mi

raculum, quia remanet alia rō distinctionis in lineis  
duab. ex diuersitate corporum subiectorum, q̄ cō  
sernat virtute diuina, et remota diuersitate situs.

INCIPIT QVODLIBET  
SECUNDUM.

QVÆSTIO I.

**Q**VÆSTIVM est de Christo, de angelis, & de ho  
minibus. Circa Christum qualia sunt duo  
de passione eius.

**P**rimo, Vtrum in triduo mortis fuerit idem ho  
mo in numero.

**S**econdo, Vtrum quælibet passio Christi suscep  
tisset ad redēptionē humani generis sine morte.

ARTICVLVS I.

*Vtrum Christus idem in triduo fuerit homo.*

**A**D PRIMVM sic procedebatur. Vī, q̄ Chri  
stus fuit idem hō in triduo. Dicitur. n. Mārt.  
12. Sicut fuit Ionas in ventre ceti tribus diebus &  
tribus noctibus, ita erit filius hominis in corde ter  
rae: fed non fuit alius filius hominis in corde ter  
rae, nisi filius hominis qui loquebatur super terrā,  
C alioqui Christus fuisse duo filii, ergo fuit idem hō  
mo in triduo mortis.

**P**rae Ionas fuit idā homo in vētre ceti, qui prius  
fuerat: sed sicut Ionas fuit in vētre ceti, ita Christus fuit idē homo:

**S**ED CONTRA. Remota forma partis, remouetur  
forma totius, qua resultat ex cōpositione formæ  
& materiae: fed in triduo mortis anima fuit separa  
ta a corpore Christi, ergo deficit esse humanitas: nō  
ergo fuit idem numero homo in triduo mortis.

**R**ESPON. Dicendum, q̄ in Christo inveniuntur tres  
subā vnitā, scilicet corpus, anima, & diuinitas: fed corp⁹  
& anima fuerint vna non solum in unam perso  
nam, sed in vna natūram. Diuinitas aut in natū  
ra quidem non potuit vniiri nec anīmę, nec corpo  
ri, quia cū sit perfectissima natura nō p̄t esse pars  
alicuius naturæ: sed fuit vnitā corpori & anima in  
persona, in morte aut separata fuit anima a corpo  
re, alioquin nō fuisset vera mors Christi, de cuius rō  
ne est quod separaretur anima a corpore, quod per  
animam viuificatur: sed diuinitas non fuit separa  
ta nec ab anima, nec a corpore, q̄ patet ex symbo  
lo fidei, in quo de filio Dei dī, q̄ sepultus est, & de  
scendit ad inferos, corpore autem iacente in sepul  
cro, & anima ad inferos descendēt, non attribue  
rentur ista filio Dei, nisi hac duo essent ei copula  
ta in unitate hypostasis, vel plōna: & ideo de Chri  
sto in triduo mortis dupliciter loqui possumus.

E Vno modo, quātum ad hypostasim, vel personā,  
& sic est idem numero simpliciter qui fuit. Aut  
quantum ad naturam humanam: & hoc dupli  
citer, uno modo quantum ad totā naturā, que  
humanitas dicitur. & sic Christus non fuit homo  
in triduo mortis, unde nec idem homo, sed eadē  
hypostasis. Aut quantum ad partem humanā na  
turā, & sic anima quidē fuit omnino eadē num  
ero, eo q̄ non est transmutata secundū substantiam,  
corpus vero fuit idem numero secundū materiā,  
sed non secundum formam substantialē q̄ est ani  
ma: nō p̄t dici quod quātum ad hypostasim, vel personā  
exclusum, nec idem numero simpliciter fuerit a idem  
numero, quia quātum differentia substantialis excl  
dit idem simpliciter: animatum autē est differētia  
substantialis,